

V L A A M S P A R L E M E N T

Zitting 1999-2000

23 juni 2000

VOORSTEL VAN RESOLUTIE

**– van de heer Jan Van Duppen, mevrouw Veerle Declercq, mevrouw Patricia Ceysens en
mevrouw Simonne Janssens-Vanoppen –**

betreffende de toestand van geïnterneerden in de Instellingen voor Sociaal Verweer

VERSLAG

**namens de Commissie voor Welzijn, Volksgezondheid en Gelijke Kansen
uitgebracht door mevrouw Ria Van Den Heuvel**

Samenstelling van de commissie :

Voorzitter : mevrouw Patricia Ceysens.

Vaste leden :

mevrouw Sonja Becq, mevrouw Trees Merckx-Van Goey,
mevrouw Riet Van Cleuvenbergen,

mevrouw Ingrid van Kessel ;

mevrouw Patricia Ceysens, mevrouw Claudine De
Schepper, de heren Jacques Devolder, Koen Helsen ;

mevrouw Niki De Gryze, mevrouw Marijke Dillen, de heer
Felix Strackx ;

de heren Guy Swennen, Jan Van Duppen ;

mevrouw Ria Van Den Heuvel ;

mevrouw Simonne Janssens-Vanoppen.

Plaatsvervangers :

mevrouw Gisèle Gardeyn-Debever, mevrouw Veerle
Heeren, de heren Jan Laurys, Luc Martens ;

de heren Frans De Cock, Freddy Feytons, André Moreau,
Cis Schepens ;

de heren Wilfried Aers, Julien Librecht, mevrouw Marleen
Van den Eynde ;

de heren Patrick Hostekint, Jacky Maes ;

mevrouw Ann De Martelaer ;

mevrouw Margriet Hermans.

Zie :

265 (1999-2000)

– Nr. 1 : Voorstel van resolutie

– Nr. 2 : Amendementen

INHOUD

	Blz.
1. Toelichtingen	4
1.1. Toelichting door de heer Jan Van Duppen, indiener	4
1.2. Toelichting door mevrouw Veerle Declercq, indiener	4
2. Bespreking	5
3. Stemmingen	7
Tekst aangenomen door de commissie	9

DAMES EN HEREN,

De Commissie voor Welzijn, Volksgezondheid en Gelijke Kansen behandelde op 8 en 15 juni 2000 het voorstel van resolutie betreffende de toestand van geïnterneerden in de Instellingen voor Sociaal Verweer. Voorafgaand aan de bespreking, namelijk op 29 januari 2000, bracht de commissie een werkbezoek aan de strafinrichtingen in Turnhout en Merksplas, die ook een inrichting tot bescherming van de maatschappij voor de internering van geesteszieke delinquenten (instellingen voor sociaal verweer) omvatten. Op 9 december 1999 had in de commissie reeds een hoorzitting plaatsgevonden met prof. P. Cosyns over het Eindverslag van de werkzaamheden van de Commissie Internering van het Ministerie van Justitie (*Gedr. St. Vl. P.* 1999-2000, nr. 137/1).

1. Toelichtingen

1.1. Toelichting door de heer Jan Van Duppen, indiener

De indiener verwijst vooraf naar het bovengenoemde werkbezoek en naar de hoorzitting. Dit voorstel van resolutie is meer dan actueel : recent nog heeft een geïnterneerde van Les Maronniers, een instelling voor bescherming van de maatschappij in Doornik, gruwelijke feiten gepleegd. Dit voorstel wil voorkomen dat iets dergelijks nog voorvalt. Men kan de gedetineerden in een vergeetput opsluiten, zoals nu in Vlaanderen gebeurt, zodat, als ze vele tientallen jaren later terug in de maatschappij komen, in gevaarlijk gedrag hervallen. Men kan de situatie van geïnterneerden ook op een gestructureerde wijze aanpakken. Geïnterneerden zijn personen die feiten hebben gepleegd en die ontoerekeningsvatbaar zijn. Ze zijn ziek. In Vlaanderen gaat het om ruim 530 mensen die in instellingen voor sociaal verweer zitten zonder enige vorm van behandeling. Ze worden alleen 'bewaard'. Er wordt veel te weinig gedaan om de maatschappij te beschermen tegen het gedrag van die mensen.

Wat kan de Vlaamse Gemeenschap in deze materie doen ? Spreker is verheugd dat de commissie door de hoorzitting over het Eindverslag van de werkzaamheden van de Commissie Internering van het Ministerie van Justitie aandacht voor de problematiek heeft kunnen vragen. Intussen zijn op federaal niveau onderhandelingen gestart tussen de drie bevoegde ministeries, namelijk Justitie, Sociale Zaken en Volksgezondheid, om juridisch, financieel en technisch maatregelen te treffen. Er wordt terecht

voorgesteld om een onderscheid te maken tussen high-, medium- en low-security-situaties. Justitie blijft daarbij verantwoordelijk voor het bewakingsaspect en de finale beslissing over reïntegratie in de maatschappij. De Vlaamse Gemeenschap is verantwoordelijk voor het kwaliteitstoezicht op de behandeling die soms zeer lang kan duren. De behandeling is soms zelfs palliatief te noemen. Het betreft 25 tot 35 personen van het mannelijke geslacht die als terminaal beschouwd kunnen worden : ze zijn levenslang een ernstig gevaar voor zichzelf en voor de maatschappij. Zij moeten opgenomen worden in een high-security-eenheid, waar ze op een humane en veilige manier bewaard worden. Op die manier sluit men zich aan bij de eisen van de Raad van Europa die België veroordeeld heeft wegens de menonwaardige situatie van Vlaamse geïnterneerden in de gevangenissen. Ondertussen zijn heel wat initiatieven genomen door mensen op het terrein om er iets aan te doen.

1.2. Toelichting door mevrouw Veerle Declercq, indiener

Stilaan groeit de hoop op het terrein dat er iets zal veranderen aan de situatie voor de geïnterneerden. Er moet ook iets gebeuren. Het kan niet dat door een kleine groep van personen die levenslang gevaarlijk is, het andere deel van de geïnterneerden geen kansen zou krijgen. Concreet moet er gezorgd worden voor nazorg, tussenzorg, naadloze aansluiting : dit betekent opvang, begeleiding, specifieke therapieën, tijdelijke opname in een psychiatrische instelling, beschut, beschermd, begeleid wonen. Het gaat kortom om allerlei zorgvormen die de betrokkenen kansen op maat geven om terug in de maatschappij terecht te komen. Belangrijk is ook dat de betrokkenen tewerkgesteld kunnen worden of een nuttige bezighouding krijgen. Huisvesting is een ander groot probleem voor hen. Hun financiële toestand en hun sociale zekerheid leiden ook vaak tot moeilijkheden. Hun toestand is te vergelijken met iemand die ziek is en die af en toe terug een tijd opgenomen moet worden. Van zodra ze beter zijn en naar de maatschappij kunnen terugkeren, is het belangrijk dat ze in speciale voorzieningen terecht kunnen. Een ander moeilijk aspect is hun sociale isolatie. Ze ontberen een netwerk van mensen die nog voor hen kiezen, waarbij ze zich thuis voelen. Ontspanning, sport kan hiertoe bijdragen. Ze vallen buiten de boot. De indieners vragen dat de minister bijzondere aandacht besteedt aan de opgenoemde aspecten.

Mevrouw Veerle Declercq wijst daarbij op aspecten in het Veiligheidsplan van de federale minister van Justitie, de heer Marc Verwilghen, die bij deze

problematiek aansluiten. Hoe zal een en ander concreet uitgewerkt worden en met welke middelen? Er is overleg nodig met het federale niveau, besluit de spreker.

2. Bespreking

Algemeen

Mevrouw Riet Van Cleuvenbergen betreurt dat – ondanks de afspraak – de CVP-fractie niet betrokken werd bij het opstellen van dit voorstel van resolutie. Verder uit het lid haar verbazing dat de commissie dit voorstel van resolutie nu reeds wil goedkeuren, vóór het geplande werkbezoek aan OPZ Rekem en de Penitentiare Instelling Overmaze (Maastricht). Ten slotte meent het lid dat de domeinen waarvoor de Vlaamse Gemeenschap bevoegd is, niet in het voorstel zijn opgenomen. De heer Jan Van Duppen antwoordt dat het komende werkbezoek van de commissie voorwerp is van een volgende stap. Omdat de nood dermate hoog is, willen de indieners reeds een eerste signaal geven. De minister heeft reeds bij het begin van haar ambtstermijn te kennen gegeven initiatieven te zullen nemen rond kwaliteitsnormen in de psychiatrische opvang en de opvang via het VFSIPH. Iedereen kan meewerken aan de volgende stap, die misschien wel – gezien de ernst van de problematiek – de vorm van een decreet zal aannemen. Mevrouw Veerle Declercq sluit zich daarbij aan. Het lid onderstreept het belang voorliggend voorstel van resolutie goed te keuren, met de bedoeling in een eerste stap de problematiek onder de aandacht te brengen zodat verdere stappen gezet kunnen worden.

Mevrouw Mieke Vogels kan zich terugvinden in de analyse van het voorstel van resolutie. Zij sluit trouwens aan bij een passage in de beleidsnota Welzijn, Gezondheid en Gelijke Kansen 1999-2004 (*Gedr. St. VI. Parl. 1999-2000, nr. 150/1*) over hulpverlening aan geïnterneerden en aan mensen met een bijkomende psychiatrische problematiek. In tegenstelling tot wat mevrouw Riet Van Cleuvenbergen opmerkte, stelt de minister dat toch heel wat elementen in het voorstel tot de Vlaamse bevoegdheden behoren.

1°

Wat vraag 1° betreft deelt de minister mee dat een strategisch plan inzake hulp- en dienstverlening aan geïnterneerden (en gedetineerden) volop in uitbouw is. Een stuurgroep, onder leiding van di-

recteur-generaal Marc Morris van de administratie Gezin en Maatschappelijk Welzijn (WVC), brengt op 3 juli verslag uit over dit strategisch plan. Na het reces kan de minister hierover rapporteren aan de commissie.

Mevrouw Riet Van Cleuvenbergen en mevrouw Sonja Becq dienen een amendement in dat ertoe strekt een 1°bis in te voegen, dat luidt als volgt: "1°bis een actieplan op te stellen waardoor alle geïnterneerden (en gedetineerden) hun recht op deelname aan cultuur, arbeid, vorming en onderwijs kunnen invullen;" (*Gedr. St. VI. Parl. 1999-2000, nr. 265/2*).

Mevrouw Riet Van Cleuvenbergen verduidelijkt dat het huidige aanbod aan cultuur, arbeid, vorming en onderwijs voor gedetineerden en psychiatrisch geïnterneerden ondermaats is. De Vlaamse Gemeenschap is daarvoor nochtans bevoegd en neemt haar verantwoordelijkheid niet op. Als de Vlaamse overheid vragen stelt aan de federale overheid moet ze zelf eerst haar verantwoordelijkheid opnemen. De geïnterneerden en alle gedetineerden hebben hier recht op.

De heer Jan Van Duppen volgt de redenering van de indieners, maar vindt de vraag voorbarig. Dit voorstel van resolutie is een eerste fase. Men moet eerst leren stappen vooraleer men kan lopen.

Dezelfde indieners hebben een amendement ingediend dat ertoe strekt een 1°ter in te voegen, dat luidt als volgt: "1°ter een protocol uit te werken ter ondersteuning van de samenwerking tussen de federale overheid en de Vlaamse Gemeenschap met betrekking tot de zorg voor gedetineerden;" (*ibid.*).

Gezien de verantwoordelijkheid van de Vlaamse Gemeenschap en de federale overheid waar deelaspecten van de aanpak van het gedetineerden- en geïnterneerdenbeleid elkaar raken, is het aangewezen de wederzijdse afspraken in een protocol vast te leggen. Het is moeilijk de afspraken op te volgen zonder protocol, ook binnen de voorzieningen zelf, zegt mevrouw Riet Van Cleuvenbergen.

Dezelfde indieners hebben een derde amendement ingediend dat ertoe strekt een 1°quater in te voegen, dat luidt als volgt: "1°quater aan te dringen bij de federale overheid om een adequate gegevensverzameling van de geïnterneerden (en gedetineerden) te verrichten en deze te verschaffen aan de Vlaamse Gemeenschap;" (*ibid.*).

In functie van een adequaat actieplan, op maat van de geïnterneerde, is het nodig om over de nodige gegevens te beschikken met betrekking tot geslacht, achtergrond, ziektegeschiedenis, beroepsverleden, gemeente van afkomst enzovoort van de gedetineerden, argumenteert mevrouw Riet Van Cleuvenbergen. Uit eigen ervaring heeft het lid kunnen vaststellen dat die cijfergegevens niet beschikbaar zijn, noch op federaal vlak, noch in de gevangenissen zelf.

De heer Jacques Devolder beaamt dat gegevens noodzakelijk zijn, maar vraagt zich af of men die wel kan vragen, gezien de wet op de privacy en de bescherming van de persoonlijke levenssfeer. Hij vreest dat de federale overheid hier negatief zal op antwoorden. Hij wil eerst de mogelijkheid onderzoeken vooraleer het te vragen. De heer Jan Van Duppen begrijpt het amendement volkomen : het is verbijsterend dat de betrokken administratie blijkbaar alleen over schattingen beschikt. Hij meent dat men zich niet kan blijven verschuilen achter de bescherming van de privacy, maar wil de mogelijkheid wel onderzoeken. Mevrouw Riet Van Cleuvenbergen verduidelijkt dat het amendement alleen wil "aandringen" bij de federale overheid om er werk van te maken. Vanzelfsprekend moet bekeken worden wat mogelijk is. Om een beleid te voeren moet men tenminste de grote lijnen kennen op basis van systematisch verzamelde gegevens. De federale overheid heeft die gegevens minder nodig voor haar bevoegdheidsdomeinen. Om echter dubbel werk te vermijden kan men het beter aan haar overlaten. De heer Jacques Devolder vraagt of de Vlaamse Gemeenschap dit registratiewerk zal betalen. Eigenlijk moet dit uitgewerkt worden in het protocol. Aangezien dit voorstel van resolutie een eerste stap is, kan deze vraag uitgesteld en onderzocht worden.

De heer Felix Strackx vraagt of het justitieel welzijnswerk niet over gegevens beschikt. De heer Jan Van Duppen antwoordt dat ze enkel over schattingen beschikken. Minister Mieke Vogels voegt eraan toe dat het justitieel welzijnswerk niet de hele gevangenispopulatie dekt. Volgens mevrouw Marijke Dillen wil de minister van Justitie de cijfers over de gedetineerden niet kenbaar maken, omdat ze de migrantenproblematiek in de verf zouden zetten. De Vlaams-Blokfractie in het federale parlement vraagt al jaren naar die cijfers.

Naar aanleiding van de problematiek van de vrouwengevangenissen is mevrouw Riet Van Cleuvenbergen erachter gekomen dat die gegevens niet beschikbaar zijn. In Limburg is geen vrouwengevangenis en in het kader van het bezoeksrecht voor hun

gezinnen zou zij nagaan waar de Limburgse vrouwen gevangen zaten. De afkomst van gedetineerden wordt niet geregistreerd. Volgens het lid registreert men ongetwijfeld sommige zaken, maar niet degene die belangrijk zijn voor de Vlaamse bevoegdheden. Het gaat er dus om te vragen om bijkomende registratie. De Interdepartementale Commissie Hulpverlening aan Gedetineerden zal moeten bepalen welke gegevens bijkomend nodig zijn voor de Vlaamse Gemeenschap.

De heer Jacques Devolder blijft van oordeel dat dit deel moet uitmaken van het protocol. De specifieke zaken die reeds in de verantwoording bij het amendement opgesomd worden (geslacht, achtergrond, ziektegeschiedenis, beroepsverleden, gemeente van afkomst), moeten in het protocol uitgewerkt worden. Mevrouw Patricia Ceysens zegt dat via dit verslag aan de Vlaamse regering kan worden meegegeven dat de gegevensverzameling als een belangrijk element van het protocol beschouwd wordt. Via de federale collega's kan ondertussen nagegaan worden of die gegevens er zijn, dan wel of ze niet kenbaar gemaakt worden. Minister Mieke Vogels neemt de aanbeveling mee.

2°

Wat vraag 2° van het voorstel van resolutie aangaat, verklaart de minister dat er ter zake reeds wordt onderhandeld met de federale regering. Op de Interministeriële Conferentie Volksgezondheid is dit onderwerp een van de belangrijkste agendapunten. Er is formeel beslist dat de federale overheid en de gemeenschappen een gezamenlijk plan uitwerken. Dit wordt door de administratie op de voet gevolgd.

3°

Mevrouw Ann De Martelaer vindt het heel belangrijk dat iets ondernomen wordt voor deze doelgroep. Toch wenst het lid enkele opmerkingen te formuleren. In 3° wordt aan de Vlaamse regering gevraagd te zorgen voor een betere toegang van geïnterneerden met een mentale handicap tot de voorzieningen van het Vlaams Fonds voor Sociale Integratie van Personen met een Handicap (VFSIPH). Het lid is van oordeel dat dit in de praktijk heel moeilijk is. Personen met een mentale handicap krijgen een toegangsticket van het VFSIPH, waardoor ze opgenomen kunnen worden in een tehuis voor werkenden of een bezigheidstehuis. Mensen die daarnaar doorverwezen worden, staan jarenlang op een centrale wachtlijst. In die voorzieningen is er onvoldoende omkadering om mensen met die problematiek op te nemen. Het gaat dan

niet zozeer om het aantal personeelsleden, dan wel om het ontbreken van specialisten die kunnen ondersteunen. Het lid wil daarom aanbevelen dat ook de centra voor geestelijke gezondheidszorg en de psychiatrie ingezet worden voor mensen met een mentale handicap of met gedragsstoornissen. Bij opgeleiden in de psychiatrie is er te weinig interesse voor die doelgroep. In de praktijk zijn er mental gehandicapten opgenomen in de psychiatrie ; die opvang laat in de praktijk veel te wensen over. Hen direct naar open voorzieningen leiden, is niet evident. In de praktijk is ook al gepoogd om een specifieke voorziening te creëren. Voor het personeel is dit echter te zwaar wegens o.m. de geringe perspectieven. Verdelen over diverse instellingen is wel een mogelijkheid, maar dan alleen met voldoende omkadering, ook van buitenaf.

Wat vraag 3° betreft, begrijpt de minister de opmerking van mevrouw Ann De Martelaer. Anderzijds is het ook zo dat de gesubsidieerde sector te gemakkelijk oordeelt dat die opdracht voor hen te zwaar is en dat de openbare sector voor een deel de functie van 'vuilnisbak' opneemt. Het is te gemakkelijk voor het VFSIPH om te zeggen dat zij die doelgroep alleen aannemen als er extra omkadering komt. De waarheid ligt ergens in het midden : het is een moeilijke doelgroep, er is te weinig omkadering, maar er bestaat ook zoiets als de maatschappelijke verantwoordelijkheid ten aanzien van die doelgroep. Het gaat niet op enerzijds geld te ontvangen van de overheid en anderzijds niet te aanvaarden dat de overheid zich moeit met de opname.

Mevrouw Ann De Martelaer merkt op dat het niet gaat om meer personeel, maar om de know-how voor de zorg van die doelgroep die onvoldoende aanwezig is in de gehandicaptensector. De minister beaamt dit. Dit geldt ook voor de bijzondere jeugdzorg waar extra know-how binnengebracht moet worden rond de omgang met moeilijke jongeren. De psychische aspecten van de betrokkenen zullen meegenomen worden in de zorgindicering. Op basis daarvan kan extra personeel toegekend worden. Dit vergt het opgeven van het denken in categorieën.

Mevrouw Patricia Ceysens steunt de opmerking van mevrouw De Martelaer. In de geestelijke gezondheidszorg is veel know-how aanwezig. Mevrouw Ann De Martelaer wijst ook op de consultantenteams waar voorzieningen terecht kunnen. Zij zouden meer ondersteund moeten worden. De problemen doen zich ook voor in het bijzonder beroepsonderwijs, waar heel weinig begeleidings- en therapiemogelijkheden zijn voor jongeren met ge-

dragsstoornissen, stelt mevrouw Veerle Declecq. Ook voor de centra voor geestelijke gezondheidszorg zijn er weinig mogelijkheden om die jongeren van bij het begin met veel zorg, kennis en geduld te begeleiden. Daardoor escaleren de problemen. Het komt erop aan reeds vroeg te beginnen met begeleidingsprojecten voor jongeren met psychische problemen of met een mentale handicap.

De heer Jan Van Duppen meent dat de opmerking van mevrouw Ann De Martelaer terecht is. Hij wijst er echter op dat in het voorstel van resolutie gewezen wordt op de noodzaak van de naadloze overgang, zodat telkens op een ander niveau teruggevallen kan worden. De hokjesmentaliteit leeft niet alleen in de gesubsidieerde sector, maar ook in de psychiatrische ziekenhuizen. Iedereen, op elk echelon, met zijn eigen expertise en know-how, moet structureel zijn verantwoordelijkheid opnemen. De minister wil niet gezegd hebben dat de sector van slechte wil zou zijn. De waarheid ligt in het midden. Er is inderdaad behoefte aan know-how en ondersteuning zodat een naadloos verloop mogelijk wordt.

4° en 5°

Met 4° en 5° van het voorstel van resolutie is de minister het volledig eens. De minister verwijst opnieuw naar de stuurgroep onder leiding van directeur-generaal Marc Morris. De minister wenst de resultaten van hun verslag in het najaar te bespreken met Justitie, Onderwijs, Sport en Cultuur, en daarna op een studiedag naar buiten te brengen. Op die manier wil de minister een maatschappelijk draagvlak creëren. De minister is dan ook verheugd over de interesse van de commissie voor dit onderwerp. Met hulp aan gedetineerden doet men geen electoraal voordeel. Dat is ook de reden waarom in het verleden nooit boter bij de vis was. De minister is bereid samen met de commissie daarvoor haar nek uit te steken : de waarde van een maatschappij kan men voor een stuk aflezen aan de wijze waarop zij met haar psychiatrisch patiënten, geïnterneerden en gevangenen omgaat. De nodige middelen moeten worden vrijgemaakt.

3. Stemmingen

De commissie stelt in 1°, de derde regel, eerste woord, een tikfout vast en beslist dit bij technische correctie recht te zetten : "van" wordt "aan".

Het amendement ter invoeging van een 1°bis wordt verworpen met 10 stemmen tegen 3.

Het amendement ter invoeging van een 1^oter wordt unaniem aangenomen met 13 stemmen.

Het amendement ter invoeging van een 1^oquater wordt verworpen met 8 stemmen tegen 5.

Het voorstel van resolutie betreffende de toestand van geïnterneerden in de Instellingen voor Sociaal Verweer, aldus geamendeerd, wordt aangenomen met 10 stemmen bij 3 onthoudingen.

De verslaggever,

De voorzitter,

Ria VAN DEN HEUVEL

Patricia CEYSENS

TEKST AANGENOMEN DOOR DE COMMISSIE

Het Vlaams Parlement vraagt aan de Vlaamse regering

1° ten behoeve van het toekomstige beleid een strategisch plan inzake hulp- en dienstverlening aan geïnterneerden (en gedetineerden) uit te laten werken door de Interdepartementale Commissie Hulpverlening aan Gedetineerden, conform de beslissing van de Vlaamse regering van 8 juni 1999 ;

2° een protocol uit te werken ter ondersteuning van de samenwerking tussen de federale overheid en de Vlaamse Gemeenschap met betrekking tot de zorg voor gedetineerden ;

3° dat zij sterk aandringt bij de federale overheid om snel over te gaan tot de verdere uitbouw van een forensisch psychiatrisch netwerk en de uitbouw van ontbrekende forensische eenheden binnen de psychiatrische ziekenhuizen, waarbij, in het kader van het kwaliteitsdecreet, in die forensische eenheden :

- minimale materiële en therapeutische omstandigheden en normen uit de ziekenhuis-/gehandicaptensector gegarandeerd worden ;
- gewaakt wordt over het recht op een humane bejegening en een kwalitatief hoogstaande en efficiënte behandeling en over de rechtspositie van de geïnterneerde.

4° te zorgen voor een betere toegang van geïnterneerden met een mentale handicap tot de voorzieningen van het Vlaams Fonds voor Sociale Integratie van Personen met een Handicap door :

- observatie en behandeling te realiseren in aangepaste voorzieningen ;
- de opvang te realiseren voor mensen met een licht en matig mentale handicap met ernstige supplementaire gedragsproblemen en psychische problemen in gepaste voorzieningen, zowel op het vlak van de beslissing van de Provinciale Evaluatie Commissie (PEC) als op het vlak van de erkenning van deze voorzieningen.

5° het Justitiële Welzijnswerk binnen de centra Algemeen Welzijnswerk te versterken, teneinde het recht op een humane bejegening en een

kwalitatief verantwoorde behandeling, de rechtspositie van de geïnterneerde en de naadloze zorg voor geïnterneerden beter te bewaken ;

6° een erkenning te geven aan, en extra middelen uit te trekken voor die centra die sterk bevraagd worden en effectief een belangrijke bijdrage leveren bij de behandeling van geïnterneerden.